ततः प्रयातो देवेशः सर्व्वैर्द्देवगणैर्वृतः। रथेन महता राजन्नुपमा नास्ति यस्य ह।
स्वैश्च पारिषदैर्द्देवः पूज्यमानो महायशाः। नृत्यद्भिरपरैश्चैव मांसभक्षैर्दुरासदैः।
धावमानैः समन्ताच्च तर्ज्जमानैः परस्परं। ऋषयश्च महाभागास्तपोयुक्ता महागुणाः।
आशंसुर्व्विजयं देवा महादेवस्य सर्व्वशः। एवं प्रयाते देवेशे लोकानामभयङ्करे।
तुष्टमासीज्जगत् सर्व्वं देवताश्च नरोत्तम। ऋषयस्तत्र देवेशं स्तुवन्तो बहुभिः स्तवैः। १५४५
तेजश्चास्मै वर्द्धयन्तो राजन्नामन् पुनः पुनः। गन्धर्व्वाणां सहस्राणि प्रयुतान्यर्व्बुदानि च।
वादयन्ति प्रयाणेऽस्य वाद्यानि विविधानि च। ततोऽधिरूढे वरदे प्रयाते चासुरान् प्रति।
साधुसाध्विति विश्वेशः स्मयमानोऽभ्यभाषत। याहि देव यतो दैत्यांश्चोदयाश्वानतन्द्रितः।
पश्य बाहोर्ब्बलं मेऽद्य निघ्नतः शत्रवाहवे। ततोऽश्वांश्चोदयामास मनोमारुतरंहसः।
येन तत्त्रिपुरं राजन् दैत्यदानवरक्षितं। पिबद्भिरिव चाकाशं तैर्हयैर्लोकपूजितैः। १५५०
जगाम भगवान् क्षिप्रञ्जयाय त्रिदिवौकसां। प्रयाते रथमास्थाय त्रिपुराभिमुखे भवे।
ननाद सुमहन्नादं वृषभः पूरयन् दिशः। वृषभस्यास्य निनदं श्रुत्वा भयकरं महत्।
विनाशमगमंस्तत्र तारकाः सुरशत्रवः। अपरेऽवस्थितास्तत्र युद्धायाभिमुखास्तदा।
ततः स्थाणुर्म्महाराज शूलधृक् क्रोधमूर्च्छितः। त्रस्तानि सर्व्वभूतानि त्रैलोक्यं भूः प्रकम्पते।
निमित्तानि च घोराणि तत्र सन्दधतः शरं। तस्मिन् सोमाग्निविष्णूनां क्षोभेन ब्रह्मरुद्रयोः। १५५५
सरथो धनुषः क्षोभादतीव ह्यवसीदति। ततो नारायणस्तस्माच्छरभागाद्विनिःसृतः।
वृषरूपं समास्थाय उज्जहार महारथं। सीदमाने रथे चैव नर्द्दमानेषु शत्रुषु।
स सम्भ्रमात्तु भगवान्नादञ्चक्रे महाबलः। वृषभस्य स्थितो मूर्द्ध्नि हयपृष्ठे च मानद।
तदा स भगवान् रुद्रो निरैक्षद्दानवं पुरं। वृषभस्यास्थितो रुद्रो हयस्य च नरोत्तम।
स्तनांस्तदा शातयत खुरांश्चैव द्विधाकरोत्। ततः प्रभृति भद्रन्ते गवां द्वैधीकृताः खुराः। १५६०
हयानाञ्च स्तनाराजंस्तदा प्रभृति नाभवन्। पीडितानां बलवता रुद्रेणाद्भुतकर्म्मणा।
तथाऽधिज्यं पुनः कृत्वा शर्व्वः सन्धाय तं शरं। युक्त्वा पाशुपतास्त्रेण त्रिपुरं समचिन्तयत्।
तस्मिन् स्थिते महाराज रुद्रे विधृतकार्म्मुके। पुराणि तानि कालेन जग्मुरेकैकतां तदा।
एकीभावं गते चैव त्रिपुरत्वमुपागते। बभूव तुमुलो हर्षो देवतानां महात्मनां।
ततो देवगणाः सर्व्वे सिद्धाश्च परमर्षयः। जयेति वाचो मुमुचुः संस्तुवन्तो महेश्वरं। १५६५
ततोऽग्नतः प्रादुरभूत्त्रिपुरं निघ्नतोऽसुरान्। अनिर्द्देश्योग्रवपुषो देवस्यासह्यतेजसः।
सतद्विकृष्य भगवान् दिव्यं लोकेश्वरो धनुः। त्रैलोक्यसारं तमिषुं मुमोच त्रिपुरं प्रति।
उत्सृष्टे वै महाभाग तस्मिन्निषुवरे तदा। महानार्त्तस्वरो ह्यासीत् पुराणां पततां भुवि।
तान् सोऽसुरगणान् दग्ध्वा प्राक्षिपत् पश्चिमार्णवे। एवन्तु त्रिपुरं दग्धं दानवाश्चाप्यशेषतः।
महेश्वरेण क्रुद्धेन त्रैलोक्यस्य हितैषिणा। स चात्मक्रोधजो वह्निर्हाहेत्युक्त्वा निवारितः। १५७०